

I.B. ХОМ'ЯК

Житомирський державний університет ім. Івана Франка
вул. В. Бердичівська, 51, Житомир, 10001, Україна
garbar@zdu.edu.ua

ОСОБЛИВОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ЕКОТОПІВ ЛІСОВИХ ФОРМАЦІЙ СЛОВЕЧАНСЬКО- ОВРУЦЬКОГО КРЯЖА

Ключові слова: угруповання, Словечансько-Овруцький кряж, територіальна диференціація

Вступ

Формування паневропейської та національної екомереж передбачає розробку системи екокоридорів, серед яких велике значення має Поліський. У межах Правобережної України цей коридор тягнеться в широтному напрямку від Західного Бугу до Дніпра паралельно Прип'яті, з'єднуючи заповідні об'єкти в систему, котра має забезпечити збереження всієї біологічної та ландшафтної різноманітності Полісся. Важливе місце в екомережі займають створені і ті, що планується створити, заповідні об'єкти, які формують відповідні ядра.

Одним із таких ядер має стати Словечансько-Овруцький кряж, який, з одного боку, є зв'язуючою ланкою між Поліським заповідником та Чорнобильською зоною відчуження, а з іншого — самостійною територією з оригінальним рослинним покривом, яка потребує збереження.

Об'єкт і методика дослідження

Об'єктом дослідження є Словечансько-Овруцький кряж, розташований на півночі Житомирської обл. Він простягається на 45–50 км із заходу на схід і на 5–20 км — з півночі на південь. Його площа становить близько 490 км². Геологічну основу кряжа формує Овруцький грабен, складений кварцитоподібними піщаниками й кварцитами, які в західній частині виходять на поверхню, а в центральній та східній вкриті товщею лесу. Кряж являє собою макрорельєфне підняття до 319 м над р. м., піднятій над Поліською рівниною на 100 м. У цілому схили кряжа не круті, проте вони розчленовані річковими долинами і ярами, іноді прямовиснimi внаслідок високого темпу ерозії. Густота річкової мережі становить 0,36 км/км². Середня ширина річок — 0,5–0,8 км, нахил русла — 0,6–1,2 м/км, швидкість течії — 0,1–0,4 м/с.

Клімат кряжа помірно континентальний, помірно вологий. Середньорічна температура дорівнює 6,5 °C, а сума опадів — 610 мм, середня кількість діб з опадами — 103–105. Тобто кількість вологи тут достатня і засух не буває (рис. 1).

Грунти можна розділити на дві основні групи: лесового та кварцитного походження, інші трапляються рідше. Це дерново-слабкопідзолисті, дерно-

© I.B. ХОМ'ЯК, 2006

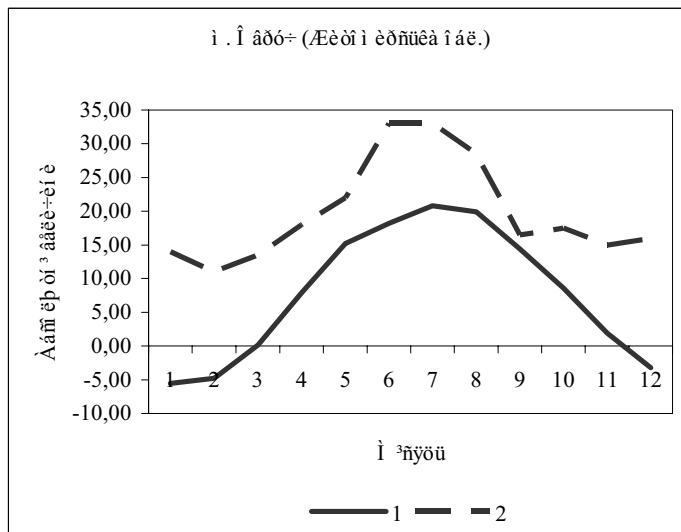

Рис. 1. Кліматодіаграма розподілу річної температури і вологості. У м о в н і п о з н а ч е н - н я: 1 — середня температура повітря; 2 — кількість опадів (масштаб 1:2)

Fig. 1. Annual temperature and humidity diagram (Climatogram). S y m b o l s i n d i c a t e: 1 — average temperature; 2 — average precipitation

во-середньопідзолисті, дерново-підзолисті неоглеєні, дерново-підзолисті глеюваті, підзолисто-дернові супіщані, ясно-сірі та сірі опідзолені, торфово-болотні, лучно-болотні, муловато-болотні, дерново-глейові та намивні ґрунти. У західній і південній частинах є виходи кристалічних порід, а в східній та центральній — рихлих порід (піщаних, піщано-глинистих, супіщаних, легкосуглинкових).

Територія Словечансько-Овруцького кряжа є унікальним природним утвором, де зосереджена значна кількість флористичних, геологічних та екологічних феноменів, нетипових для Полісся [2, 4—8].

Згідно з поставленою метою ми використовували відповідні методи картографування. Крім того, було закладено екологічні профілі, виконано стандартні геоботанічні описи.

Екосистеми на картах виділялися на рівні формаций, що порівняно добре візуально відрізняються одна від одної, а розмірність їхніх площ достатня для відображення в обраному масштабі, що дало можливість показати територіальне розташування екосистем, їх площу та зміни провідних екологічних факторів, зокрема антропогенних. Вологість ґрунту оцінено у балах [1].

Результати досліджень та їх обговорення

Більша частина кряжа ($217,94 \text{ км}^2$, або 55,72 %) вкрита лісами, значною є площа лук ($32,96 \text{ км}^2$), боліт (9 км^2), агро- й урбоекосистем ($215,60 \text{ км}^2$) та похідних чагарників (5 км^2). Як видно з рис. 2, у кам'янистій частині кряжа, де родючість ґрунтів низька, територія майже повністю вкрита лісовою рос-

линністю (95,2 %), тоді як на східній лесовій частині вона має вигляд окремих острівців, стрічок уздовж ярів (16,8 % від площин цієї території).

Лісові угруповання відносяться до 14 формацій, як типових (*Alneta glutinosae*, *Betuleta pendulae*, *Carpineta betuli*, *Pineta sylvestris*, *Populeta tremule*, *Querceta roboris*), так і рідкісних для Полісся (*Querceta petrea*), а також інтродукованих порід (*Acerata pseudoplatani*, *A. negundo*, *Padeta racemosae*, *Piceeta abietis*, *Populeta nigra*, *Robineta pseudoacaciae*, *Tilieta cordatae*), що використовувалися для запобігання ерозії.

Розподіл формацій залежить від рельєфу, типу ґрунтів, характеру їх вологості (таблиці 1—3, рис. 2).

Найпоширенішими є угруповання формації *Pineta sylvestris* (79,92 % від площин всіх лісів кряжа) як природного походження на кам'янистій частині, так і штучного — на лесових відкладах. Ліси формації представлені в усіх формах рельєфу (за винятком окремих частин балок, табл. 1), на всіх типах ґрунтів, крім намитих — лучних та підзолистих (табл. 2). Найсприятливішими умовами є помірно зволожені, хоча трапляються як у вологих (Hd 15—17 балів), так і сухих (Hd 11 балів), проте їхні площини в екстремальних умовах зменшуються (табл. 3). *Pinus sylvestris* часто висаджували вздовж ярів. Сосна добре зростає і формуються угруповання *Pinetum myrtillorum*, що близькі до природних на ділянках, де леси не дуже потужні і часто підстеляються піском. Залежно від зволоження угруповання утворюють екологічні ряди, в яких

Таблиця 1. Територіальний розподіл лісових формацій за відношенням до елементів рельєфу (га/%)

Формація	Форма мікрорельєфу						
	борти ерозійних терас та плафонні ділянки	схили балки	дно балки	вершина пагорба (дюни)	схили пагорба дюни	низовина між дюнами	береги річкової долини
<i>Acerata pseudoplatani</i>	10/100						
<i>Acerata negundo</i>	2,5/50						
<i>Alneta glutinosae</i>	91,2/8	11,4/1	45,6/4				
<i>Betuleta pendulae</i>	618,2/32	77,3/4		560,3/29	541/28	125/11	2,5/50
<i>Carpineta betuli</i>		2,0/4			46/92	135,3/7	866,4/76
<i>Padeta racemosae</i>	2/100						
<i>Piceeta abietis</i>	9,1/76						
<i>Pineta silvestris</i>	1534,4/7			2630,4/12	16440/75	657,3/3	2,0/4
<i>Populeta nigrae</i>	4/100						
<i>Populeta tremulae</i>	340,7/34	636,3/63,5					
<i>Querceta petraeae</i>				145,6/91	14,4/9		
<i>Querceta roboris</i>	197,2/29			231,2/34	232/35	13,6/2	
<i>Robineta pseudoacaciae</i>	462/77	126/21					
<i>Tilieta cordatae</i>	9/100						

Таблиця 2. Особливості розміщення лісових формувань за відношенням до ґрунтів (га/%)

Формування	Грунти	АЧХО-СІПІ і СІПІ ОНІЗО-ЖЕХІ ЖЕРКОСТІННІНСТІ					
		АЧХО-СІПІ і СІПІ ОНІЗО-ЖЕХІ ЖЕРКОСТІННІНСТІ					
<i>Acerata pseudoplatani</i>							10/100
<i>Acerata negundo</i>	2,5/50	22,8/2	19,32/1	57,96/3	115/2	888,8/46	2,5/50
<i>Aheta glutinosae</i>	79,8/7			2,0/4			34,2/3
<i>Benulera pendulae</i>	946/83						57/5
<i>Carpineta betuli</i>	135/7						405,7/21
<i>Padeta racemosae</i>							
<i>Piceeta abietis</i>							
<i>Pineta silvestris</i>	1315,2/6			2630/12	5260/24	2630/12	2,0/100
<i>Populeta nigrae</i>							4,68/39
<i>Populeta tremulae</i>							657,6/3
<i>Querceta petreae</i>							4/100
<i>Querceta roboris</i>							521/52
<i>Robineta pseudocacase</i>							10/1
<i>Tilieta cordatae</i>	12/2						183,2/27
							462/77
							9/100

Таблиця 3. Розподіл лісових формаций за вологістю (га/%)

Формація	Вологість у балах						
	11	12	13	14	15	16	17
<i>Acerata pseudoplatani</i>			10/100				
<i>Acerata negundo</i>			2,5/50	2,5/50			
<i>Alneta glutinosae</i>			79,8/7	102,6/9	433,2/38	421,8/37	45,6/9
<i>Betuleta pendulae</i>	57,96/3	1410/73	347,76/18	115,92/6			
<i>Carpineta betuli</i>		31/62	15,5/ 31	3,5/7			
<i>Padeta racemosae</i>		2/100					
<i>Piceeta abietis</i>	657,6/3	1534/7	11,52/ 96	0,48/4			
<i>Pineta silvestris</i>		15124/69	3288/15	876,8/4	438,4/2		
<i>Populeta nigrae</i>		4/100					
<i>Populeta tremulae</i>		711,42/71	280,56/28	10,0/21			
<i>Querceta petraeae</i>		160/100					
<i>Querceta roboris</i>		666,4/98	13,6/2				
<i>Robineta pseudoacaciae</i>		594/99	6/1				
<i>Tilieta cordatae</i>		9/100					

репрезентовано практично всі асоціації соснових лісів Полісся — від сухих до мокрих [3, 9].

На другому місці за поширенням — угруповання формації *Betuleta pendulae* (19,32 км², або 7,09 % від загальної площині лісових формаций). Переважно вони мають вторинне походження і спонтанно формуються після рубок, досить поширені на лесовій частині кряжа (виникли як вторинні або насаджені для протидії ерозії), але займають здебільшого супішані ґрунти (58 %), рідше — суглинисти (24 %) і кам'янисти (11 %), трапляються також на торфувато-болотних (7 %) — з домішкою *B. pubescens*.

На третьому місці за поширенням — угруповання формації *Alneta glutinosae* (11,4 км², або 4,11 % від площині всіх лісових формаций — табл. 1). Ці угруповання займають стрічкоподібні ділянки, що пов'язано з річками, берегами стоячих водойм та струмками [10]. Також трапляються по краях боліт та знижених рельєфу з високою насиченістю ґрунту проточною водою. Формацію використовували для боротьби з ерозією, і подекуди вона займає підвищені ділянки з високим стоянням ґрунтових вод. Оптимальне зваження — 15—16 балів (75 % площині всіх лісів формації), мінімальне і максимальне — від Hd 13 до Hd 17 балів (7—11 %). Внаслідок того, що річкова мережа в західній частині кряжа має більшу протяжність, а площині боліт та надмірна зваженість екотопів є звичайним явищем, тут вказаних угруповань більше, ніж у його східній лесовій частині.

Угруповання формації *Querceta roboris* у західній частині кряжа ще 50—60 років тому займали майже половину території, утворюючи великі маси-

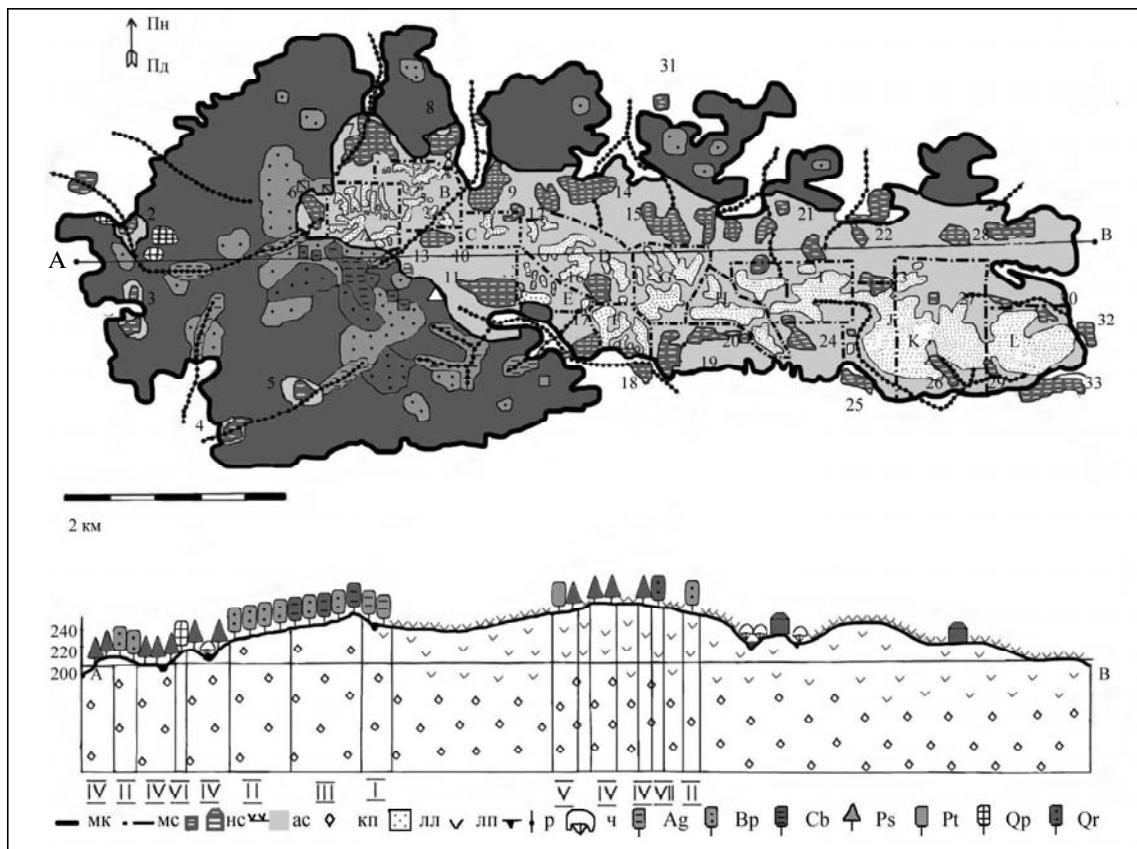

Рис. 2. Карта та еколо-ценотичний профіль розміщення лісових формаций Словечансько-Овруцького кряжа уздовж лінії А—В. У м о в н і п о з н а ч е н н я. Населені пункти: 1—Кованка, 2—Червонка, 3—Усово, 4—Переброди, 5—Нова Рудня, 6—Городець, 7—Бігунь, 8—Тхорин, 9—Словечно, 10—Антоновичі, 11—Листвин, 12—Бокіївщина, 13—Задорожок, 14—Можари, 15—Левковичі, 16—Білка, 17—Черевки, 18—Нові Велідники, 19—Сорокопень, 20—Ілімка, 21—Нагоряни, 22—Покалів, 23—Коптіївщина, 24—Кобилин, 25—Хайча, 26—Збраньки, 27—Барвінкове, 28—Піщаниця, 29—Довгиничи, 30—Черепинки, 31—Левковецький Млинок, 32—Корнівка, 33—Шоломки. Формації: Ag (I) — *Alneta glutinosae*, Bp (II) — *Betuleta pendulae*, Cb (III) — *Carpineta betuli*, Ps (IV) — *Pineta sylvestris*, Pt (V) — *Populeta tremule*, Qp (VI) — *Querceta petraeae*, Qr (VII) — *Querceta roboris*. Інші позначення. Системи балок: А — Городецько-Бігунська, В — Тхоринсько-Словечанська, С — Словечансько-Бокіївщина, Д — Білківсько-Можарівська, Е — Білківсько-Листвинська, F — Велідницько-Черевківська, G — Сорокопенько-Левковецька, Н — Кобилинсько-Ілімківська, І — Кобилинсько-Коптіївщина, J — Хайчанска, К — Збраньківська, L — Довгиницька. Мк — межа кряжа (горизонталь 200 м), мс — межа систем балок, нп — населені пункти, ас — агротехнічні системи, лл — лесові осадові породи, лп — пісковики, р — річки і струмки, ч — чагарники

Fig. 2. Map and phytocoenotical profile of line A—B accomodation woodland sytucture of the territory Slovechansiko-Ovruckikogo ridge. Symbols indicate. Populated points: 1—Kovanka, 2—Chervonka, 3—Usovo, 4—Perebrody, 5—Nova Rudnya, 6—Gorodec, 7—Bigun, 8—Thorin, 9—Slovechno, 10—Antonovichy, 11—Listvin, 12—Bokievschina, 13—Zadorozhok, 14—Mozhari, 15—Levkovichy, 16—Bilka, 17—Cherevki, 18—Novi Velydnyki, 19—Sorokopeni, 20—Ilimka, 21—Nagoryani, 22—Pokaliv, 23—Koptiivschina, 24—Kobilin, 25—Haycha, 26—Zbraniki, 27—Barvinkovoe, 28—Pischanicya, 29—Dovginichi, 30—Cherepinki, 31—Levkovecikiy Mlynoc, 32—Kornivka, 33—Sholomki. Communities in the profiles. Ag (I) — *Alneta glutinosae*, Bp (II) — *Betuleta pendulae*, Cb (III) — *Carpineta betuli*, Ps (IV) — *Pineta sylvestris*, Pt (V) — *Populeta tremule*, Qp (VI) — *Querceta petraeae*, Qr (VII) — *Querceta roboris*. Other markings. Stream systems: А — Gorodec-Bigun, В — Txorin-Slovechansko, С — Slovechansko-Bokievschina, Д — Bilkiv-Mozhariv, Е — Bilkiv-Listvin, F — Velidnits-Cherrevkiv, G — Sorokopen-Levkovec, Н — Kobilin-Ilimkiv, І — Kobilin-Koptiivschina, J — Haychanska, К — Zbranikivska, L — Dovginičska. Mk — ridge boundary (200 m), ms — stream system boundary, np — populated points, ac — agro-technical systems, ll — forest sedimentary rocks, lp — sandstones, r — rivers and streams, ч — scrub.

ви. З часом ці ліси вирубувались, на їхньому місці насаджували соснові, і площа дубових лісів скоротилася до мінімуму. Особливо мало їх збереглося на лесовій частині. Сучасний стан цих лісів можна вважати критичним, оскільки вони штучного походження, хоча дедалі більше набувають ознак природності. Попри це, *Quercus robur* активно відновлюється, і молоді дерева трапляються практично в усіх лісових угрупованнях, за винятком сухих піщаних дюн, і часто домінують у другому ярусі.

Найбільш цікавими і цінними є угруповання *Querceta petraeae*, що трапляються на кам'янистих пагорбах у східних і західних околицях с. Червонка. Займають незначні території (0,28 % від площин лісових формаций). Ґрунт дерново-підзолистий сильно кам'янистий, з оптимальною для кряжа вологістю (13 балів). У складі угруповань знайдені рідкісні види *Rhododendron luteum* та *Hedera helix*, що підлягають охороні [6].

Угруповання *Carpineta betuli* трапляються окремими фрагментами на вершинах кряжа та схилах балок. У районі витоків річки Словечна (урочище Гребінець) вони формують суцільні масиви на північних та північно-східних схилах. У балках відзначенні їх окремі локалітети, що розширяють свою площину.

Серед формаций, утворених інтродукованими видами, слід особливо відзначити *Robineta pseudoacaciae*. Їх створювали на лісовоих відкладах для захисту від ерозії. Сьогодні спостерігається експансія *R. pseudoacacia*, яка, швидко поширюючись, активно витісняє інші породи. У таких угрупованнях різко зменшується видова різноманітність.

Угруповання інших інтродукованих порід (*Acer pseudoplatanus*, *A. negundo*, *Padus racemosa*, *Picea abies*, *Populus nigra*, *Tilia cordata*) займають незначні території — близько 0,15 % від загальної площині лісів. Відповідні породи відновлюються лише в межах ценозів, і їхньої експансії не спостерігається.

Висновки

Територіальну диференціацію угруповань лісових формаций визначають специфіка рельєфу, ґрунтів, вологість і родючість останніх. Антропогенна діяльність суттєво вплинула на структуру угруповань, характер їх розташування, особливо у східній лесовій частині, де ліси були зведені і насаджено інтродуковані породи.

Ценози інтродукованих порід відновлюються повільно, і лише в межах ценозів. Виняток становить *Robineta pseudoacaciae* — спостерігається її експансія.

glutinosae, Bp (II) — *Betuleta pendulae*, Cb (III) — *Carpineta betuli*, Ps (IV) — *Pineta sylvestris*, Pt (V) — *Populeta tremule*, Qp (VI) — *Querceta petraeae*, Qr (VII) — *Querceta roboris*. **Systems of the ravines.** A — Gorodecko-Bigunska, B — Thorinsko-Slovechanska, C — Slovechansko-Bociivschinska, D — Bilkvisko-Mozharivska, E — Bilkvisko-Listvinska, F — Velidniciko-Cherevkivska, G — Sorokopenisko-Levkovecika, H — Kobilinskiko-Ilimkivska, I — Kobilinskiko-Koptiivschinska, J — Haychanska, K — Zbranikivska, L — Dovginichska. **Other symbols:** *mk* — a border ridge (horizontal 200 m), *mc* — a border of the systems of the ravines, *nn* — a populated points, *ac* — agro- and urbosystems, *ll* — forests of a less part ridge, *kn* — a quartzites and quartzites sand, *ln* — a less sedimentary breeds, *p* — a streams and trickles, *u* — a shrubberies

Картографування Словечансько-Овруцького кряжа є науковою основою для розробки класифікації екосистем та створення тут заповідного об'єкта, котрий має стати ядром Поліського еокоридору.

1. Дідух Я.П., Плюта П.Г. Фітоіндикація екологічних факторів. — К., 1994. — 280 с.
2. Корбут Г.О., Кострица Н.Е., Ремезова Е.А. Геологическое строение и полезные ископаемые Житомирской области // Житомирщина—Урал в миниатюре. — Житомир, 1996. — С. 6—21.
3. Мякушико В.К. Соснові ліси Правобережного Лісостепу // Укр. ботан. журн. — 1974. — № 4. — С. 481—487.
4. Ремезова О.О. Деякі риси палеогеоморфогенезу області Овруцько-Словечанського кряжа та його облямування у середній та пізній юрі // Житомирщина—Урал в миниатюре. — Житомир, 1996. — С. 21—30.
5. Смик Г.К. Условия произрастания и распространения *Rhododendron luteum* Sweet (*Ericaceae*) на Словечанско-Овручском кряже (Украина, Житомирское Полесье) // Ботан. журн. — 1975. — № 60, № 11. — С. 1623—1625.
6. Смик Г.К., Бортняк Н.Н. Дубово-рододендровые (*Querceta (petraeae) rhododendrae (lutei)*) на Словечанско-Овручском кряже (Украина, Центральное Полесье) // Ботан. журн. — 1984. — № 69, № 4. — С. 525—527.
7. Смик Г.К., Бортняк Н.Н. Флористические находки на Словечанско-Овручском кряже // Ботан. журн. — 1984. — № 69, № 8. — С. 10096—1099.
8. Тутковский П.А. Словечанско-Овруцький кряж і узбережжя ріки Словечни. Геологічний та геоморфологічний опис. — К.: Вид-во УАН, 1923. — 59 с.
9. Шеляг-Сосонко Ю.Р., Андриценко Т.Л., Осычнюк В.В., Дубына Д.В. Основные тенденции антропогенных изменений растительности Украины // Ботан. журн. — 1985. — № 70, № 4. — С. 451—463.

Рекомендую до друку
Ю.Р. Шеляг-Сосонко

Надійшла 15.12.2005

I.B. Хомяк

Житомирский государственный университет им. Ивана Франко

ОСОБЕННОСТИ ТЕРРИТОРИАЛЬНОЙ ДИФФЕРЕНЦИАЦИИ ЭКОТОПОВ
ЛЕСНЫХ ФОРМАЦИЙ СЛОВЕЧАНСКО-ОВРУЧСКОГО КРЯЖА

Исследования экотопов Словечанско-Овручского кряжа показали особенности распространения лесных формаций. Проведен картографический анализ их размещения. Это даёт возможность прогнозирования экологической ситуации в регионе и планирования более продуктивной работы по охране природных ресурсов.

Ключевые слова: сообщества, Словечанско-Овручский кряж, территориальная дифференциация

I.V. Khomyak

Ivan Franko Zhytomyr State University

THE PARTICULARITIES TERRITORIAL DISTRIBUTION
WOODLAND STRUCTURE SLOVECHANSKO-OVRUCHSKY RIDGE

The researches of ecotopes of Slovechansko-Ovruchsky ridge showed special features of placing of forest structures. The cartographic analysis of placing of forest structures was conducted. It enables for prognostication of ecological situation in the region and planning of more productive work on the guard of natural resources.

Key words: communities, Slovechansco-Ovruchsky ridge, territorial distribution